No. 154. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 26 December.

INGEZONDEN STUKKEN.

De Arnhemsche Courant.

Rien n'est beau que le vrai.
Le vrai seul est aimable.
Boileau.

Wij hebben niet zonder eenig leedwezen in de *Arnhemsche Courant* van den 22 dezer weder een artikel gelezen, vol personaliteiten tegen den Minister van Hall. Wij staan hier, door personaliteiten, zoodanige redeneringen en beschouwingen, welke de klaarblijkelijke strekking hebben, om *den Minister*, persoonlijk te grieven, hem te bespotten en in minachting te brengen bij de natie.

Wanneer zoo iets eene enkele maal plaats vindt, dwingt het wel eens een glimlach af; men denkt, dat kan welligt geen kwaad; het kan een prikkel of eene waarschuwing zijn voor den Minister; vooral wanneer de satire *waarheid* tot grondslag heeft. Doch wanneer aanhoudend en schier in ieder artikel, hetwelk er maar van verre aanleiding toe geeft, één enkel Minister wordt uitgekipt en links en regts, met of zonder grond, wordt gekamd en gehavend, dan begint zoo iets verveling te veroorzaken. Men vraagt: wat beoogt men? En het wordt dan vrij duidelijk, dat men niet zoo zeer *de zaken*, *het vaderland* op het oog heeft, als wel den *persoon* — in het bezit eener *portefeuille*.

Van dáár ook, dat wij reeds meermalen hoorden zeggen, «dat is eene oppositie tegen den *man*, niet tegen de «*zaken*."

Ook dan zelfs nog, hoewel het voor den lezer weinig aangenaams oplevert, op den duur de uitvloeisels van persoonlijken afkeer of wrevel te moeten slikken, ook dan nog kon men er over heen, wanneer de aanvallen met deugdelijke wapenen geschiedden; wanneer men zich daarbij steeds door de waarheid en de regtvaardigheid liet leiden. Doch hieraan ontbreekt het wel eens, en het was juist dit, wat ons geen behagen in het bovenvermelde artikel kon doen vinden.

Men gaat toch daarbij uit van het gezigtspunt, dat een Minister bij ons niets anders te doen heeft dan wetten op te stellen. Men schrijft den Minister maanden lange studiën toe, tot het gereedmaken van het wetsontwerpje ter verandering van art. 12 der wet op de regterlijke organisatie, en men drijft met dit ontwerpje den spot, als moest het eene *questie* beslissen, welker beslissing niets hoegenaamd om het lijf heeft. Men gaat zóóver van bepaaldelijk te zeggen: dat «sedert de aanneming der wet op het notariaat, de Minister «zich met niets anders heeft opgehouden dan met dit hoogst «*moeyelyk*» ontwerp."

Dit alles kan nu zeer aardig schijnen en het voorgewende medelijden met den Minister evenzeer; doch men bezigt daarbij wapenen, voor welke wij geene achting kunnen hebben, omdat zij de eigenschap der deugdelijkheid missen.

Zelfs al beoogde men eenig en uitsluitend het vaderlandsche belang met den val van den Minister; al kon men ons iemand met den vinger aanwijzen, die, in zijne plaats tredende, het beter zou *kunnen* en *willen* maken, dan *nog* konden wij het bezigen van *zulke* wapenen als wij omschreven, niet goedkeuren.

Ook wij kunnen ons geenszins vereenigen met alles wat de heer van Hall doet; ook wij hadden verwachtingen van hem gekoesterd welke wij tot dusver nog niet zagen verwezenlijkt; ook wij konden de uitdrijving van vreemdelingen niet rijmen met art. 4, der grondwet; doch dit een en ander geeft ons in ons oog geen regt om te besluiten: deze Minister *wil* en *kan* het goede niet tot stand brengen.

Wij gelooven, dat de billijkheid vordert, een pas opgetreden Minister in ons goede vaderland, waar de doorknede staatsmannen zoo dun gezaaid zijn, met eenige meerdere toegefelijkheid te beschouwen, dan bij ouderen in dienst het geval zou mogen zijn.

Zulk een Minister toch vindt eene gevestigde orde van zaken; een aantal antecedenten; eene groote menigte werkzaamheden, vóór zijne aankomst niet zelden door kundige mannen na langen arbeid en studie, te voorschijn gebragt. Kan nu één mensch dit alles op eenmaal afbreken, omver werpen, verzaken, en bij al de verdere bezigheden aan het Minister-ambt verbonden, er het volmaakte voor in de plaats stellen.

Wij willen slechts enkele voorbeelden aanhalen.

Zelfs de uitdrijving van vreemdelingen, vond meerdere antecedenten, en bekwame staatsmannen hadden het regt der regering op dit stuk verdedigd, hoewel naar ons inzien op geene deugdelijke gronden.

Het bij de wet vaststellen van bepalingen, volgens welke voor het leven benoemde ambtenaren bij vonnis kunnen worden ontslagen, had mede zijne antecedenten.

Het wetboek van strafregt werd ontworpen door eene commissie, van kundige en achtingswaardige mannen, daartoe door den Koning benoemd.

Wat kon hier nu van een zoo even opgetreden Minister worden verwacht?

Dat hij, zonder nog te weten, in hoever de twee andere takken der wetgevende magt beginselen zouden afkeuren en verwerpen, welke zij vroeger hadden helpen vestigen, van geheel andere beginselen; welligt ook nog niet eens in overeenstemming met die zijner ambtgenooten, zou uitgaan?

Zeker, hij *kon* het beproefd hebben, maar ook hij *kon* het beter vinden, het gemeen overleg met de bedoelde twee takken der wetgevende magt te raadplegen, en hiermede voordeel te doen in het belang der goede zaak. Een jong Minister kan en mag niet hopen reeds dadelijk die zedelijke kracht, dat overwigt en dat vertrouwen bij de Kamers en zelfs bij zijne ambtgenooten te bezitten, hetwelk vereischt wordt, om deze van eenmaal door hen aangenomene en gevestigde beginsels te doen terug keeren. Daartoe wordt tijd gevorderd. Aftreden, o gewis, men kan dit elken dag! Maar wie zal opvolgen? Een man, die *meer* wil pogen, *meer* wil ondernemen? Maar wat zal het baten, zoo hij noch op de hulp zijner ambtgenooten, noch op de Kamers rekenen kan? Hij zal *alleen* staan en niets vermogen uit te rigten. Ook deze zal weder kunnen aftreden: maar wat wint het vaderland bij al die afwisseling?

Wij kunnen ons zeer goed voorstellen, dat een Minister, met de beste bedoelingen voor het heil des lands bezield, redeneert zoo als wij het hier boven deden, en hij daardoor tot de overtuiging komt, dat het goede slechts van lieverlede tot stand gebragt, betere beginsels alleen na verworvene zedelijke kracht, overwigt en vertrouwen bij de Kamers, door hem kunnen worden gevestigd en aannemelijk gemaakt.

Dat de heer van Hall gebruik maakt van gegronde bedenkingen der Kamer doet men hem almede tot verwijt strekken. Maar waarvoor is dan de Kamer? Enkel om het werk van eenen Minister goed te keuren? Waarlijk wanneer de grondwetgever verwacht en verondersteld had, dat steeds bij de Ministers de bekwaamheid en het inzigt zou gevonden worden tot het ontwerpen en voordragen van de volmaaktst mogelijke wetten, hij zou ons zeker met eene zoo kostbare wetgevende magt niet begiftigd hebben!

Veel is er reeds voor het vaderland gewonnen, wanneer bij eenen Minister de vaste wil, het ernstige verlangen bestaat, om het goede voor het heil des lands, door alle geschikte middelen, welke hij op zijnen weg vindt, te bevorderen. Later komt dan nog de meerdere ervaring en de grondige kennis aan alle zaken zijn Departement betreffende hem ondersteunen, en zoo kan er dan veel goeds van worden.

De *A. C.* zal ons welligt om dit artikel *ministerieel* noemen. Wij kunnen het niet helpen. Men noeme ons zoo men wil, wanneer wij voor ons slechts de bewustheid bezitten, waarheid en regtvaardigheid en het wezenlijke belang van land en volk ten grondslag van onze redeneringen te hebben gelegd.

NIEUWSTIJDINGEN.

ZWEDEN.

— Men schrijft uit Stokholm, dd. 2 December. In zeker dagblad wordt gemeld, dat de conducteurs *E. Nobel*, die voor eenige jaren naar Rusland is gegaan, van de regering aldaar eene belooning van 80,000 roebels zou bekomen hebben voor zijne uitvinding, om de havens tegen vijandelijke schepen te versperren, en wel door middel van petards onder water, die door wrijving in brand geraken en zoo doende elk schip, dat met dezelve in aanraking komt, in de lucht laten springen. Als de eigentlijke uitvinder echter wordt zekere *Ferdinand Tollin* opgegeven, wien dus eene belooning van den kant zijnes vaderlands zou toekomen.

DUITSCHLAND.

— Uit Munchen 11. December. Voor eenige dagen werd gewaagd van de magnetische kuur aan doofstommen door den Baron *Dupotet*; in het oog vallend gelukkig slaagden hier dezer dagen soortgelijke proeven, wel niet met doofstommen maar toch met doof gewordenen. Prof. *Ennemoser* die zich als een praktiserend arts in Munchen gevestigd heeft, genas een jong mensch, sedert 10 jaren aan doofheid lijdende reeds na eene magnetische behandeling van eene maand, aan het eene oor, en spoedig daarna aan het andere; eene tweede kuur bij een' eenigzins jongeren persoon, die insgelijks sedert 10 jaren uiterst hardhoorig was, had hetzelfde gelukkig gevolg. Zelfs is het hem in den afgeloopen winter gelukt een als ongeneesbaar verklaarden krankzinnige, door het magnetismus te herstellen. *(A. A. Z.)*

SPANJE.

— De troepen blijven naar Katalonie zamenvloeijen en ontvangen, naar mate zij er aankomen, bestemmingen naar de plaatsen, waar hunne tegenwoordigheid noodig schijnt. *Espartero*, door zijnen minister van oorlog, *Rodil*, bijgestaan, werk aanhoudend tot het geven van orders, voorschrijven van marschroutes en combineren van troepenbewegingen, even als men bij het vormen van een veldtogts-plan zou doen. Die ontwikkeling van krijgsmagt is bij den tegenwoordigen toestand der gemoederen in Katalonie niets minder dan overbodig. Al de partijen zijn gereed zich tegen de regering te vereenigen en te wapenen. De heethoofdige partij, die hem ondersteunde en de Koningin *Christina* onderst boven gestort heeft, verdeeld zich tegenwoordig in Esparteristen of constitutionelen, en in republikeinen of ongeduldige progresisten. De Carlisten en Christinos, vijanden, die des te heviger op den Regent verbitterd zijn omdat hij het is, die hen overwonnen en neêrgeveld heeft, laten de republikeinen, die hen wreken, begaan. Bij de staatkundige hartstogten voegen zich de hartstogten, die door de industriële vraag in beweging gebragt worden; zoodat, ondanks Barcelona's onderwerping, men zeggen mag, dat geheel Katalonië tot opstand en regeringsloosheid zou overslaan, wierd zulks niet belet door de talrijke troepen, welke de Regent er wel van pas doet werken. Het schijnt zelfs, dat de behandeling welke hij Barcelona heeft doen ondergaan, in plaats van de gisting des lands te dempen, dezelve nog vermeerderd heeft. Werkelijk was de provincie op de stem der insurrectie-junta niet opgestaan en het is hunne alleenlating, die de Barceloniërs outmoedigd heeft. Maar het bombardement heeft eene levendige verontwaardiging gewekt: Reeds des anderen daags stroomden de brieven der alcades in *Espartero's* hoofd-kwartier zaam, om hem te verwittigen, dat de landbewoners dreigden in massa naar Barcelona op marsch te gaan, en toen haastte men zich, de onderwerping der stad, welke men nog den vorigen dag geweigerd had, aan te nemen.

Meer dan een verontrustend kenteeken komt die bezorgdheid dagelijks regtvaardigen. Er zijn weder bewegingen te Olot voorgevallen, waar men zegt dat het garnizoen ontwapend is geworden, gelijk ook te Prats en te Llusanes, in een oord, waar de Carlisten drie jaren achter elkander de overhand gehad hebben. Te Puigcerda, de hoofdstad van Cerdagne, welke streek aan het departement der Ooster-Pijreneën grenst, heeft de gemeente-raad, toen de gouverneur voorgeslagen had, wegens Barcelona's inneming een *Te Deum* te zingen, zich daartegen ronduit verzet, en men heeft niet geschroomd hem toe te voegen, dat er veeleer een *De Profundis* wegens het ongeluk dier edele stad gezongen behoorde te worden. *Terradas* in het landschap Lampourdan, ziende, dat *Zurbano's* versterkingen op Figueras aanrukten, heeft zijn volk in verscheiden benden verdeeld, die zoo vele kernen van groote en zeer ontrustend kunnen worden, bijaldien de publieke geest hunne kleine verrigtingen begunstigt, door hen aan de vervolging der linietroepen te onttrekken.

Luidens eenen brief uit Valencia van den 7., heeft de nationale garde van Alicante, die tot het leveren van den post in het fort beurtwisseling met de linietroepen hield, zich door dezelve niet willen laten aflossen en bleef meester van hare stelling. Meer weet men niet. Te Valencia deed de overheid vele personen gevangen nemen, en de schrik begon daar, even als te Barcelona, te heerschen. In de laatste stad duren de daden van willekeur voort. Geen Spanjaard wordt uit Barcelona gelaten, en geen van die, welke sedert den opstand, Katalonie verlaten hebben om naar Frankrijk te vlugten, kan terug komen, zonder zich aan een onderzoek omtrent de redenen van zijn vertrek te onderwerpen.

BELGIE.

— De Antwerpsche *Précurseur* behelst een artikel, volgens hetwelk er bij een handelhuis dier stad een brief van den 15 November uit de Havanna zou ontvangen zijn, de tijding inhoudende, dat de republiek Haïti den oorlog scheen te willen verklaren aan Spanje. Twee Spaansche schepen waren er aangehouden en al de Spaansche oorlogschepen, die zich aan de Havanna bevonden, zouden in allerijl naar Port-au-Prince onder zeil gaan.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 20 December. De zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is heden ten half 1 ure geopend.

Is ingekomen: 1°. eene Konink!. boodschap, begeleidende een ontwerp van wet, betrekkelijk de maatschappij van weldadigheid.

2°. Eene Konink!. boodschap, begeleidende een ontwerp van wet, tot daarstelling van eenen weg van Maastricht naar de Geldersche grenzen.

3°. Twee mededeelingen van de Eerste Kamer, tot kennisgeving van hare besluiten tot verlenging der tarieven van justitie, en nopens de voordragt, omtrent art. 12 der Regterlijke Organisatie.

Voorts is ontvangen eene Konink!. boodschap, houdende kennisgeving, dat Z. M. den Minister van Finantiën heeft gemagtigd, heden, 20 Dec., de begrootings-wetten over 1844 en 45 aan de Kamer aan te bieden.

Dienvolgens verschijnt Z. Exc. spoedig hierna in de vergadering, en legt, namens Z. M., over:

1°. Elf ontwerpen van wet, makende te zamen uit het bedrag van de begrooting van uitgaven over 1844 en 45. Dit bedrag is geraamd over 1844 op *f* 70,251,486 en over 1845 op *f* 70,157,450.

De hoofdstukken zijn: I. Huis des Konings; II. Hooge Kollegien van Staat; III. Buitenl. Zaken; IV. Justitie; V. Binnenl. Zaken; VI. Hervormde en andere Eerediensten: VII. R. Kath. Eeredienst; VIII. Marine; IX. *a.* Nationale Schuld en IX. *b.* Depart. van Finantiën; X. Oorlog, en XI. Koloniën.

Bij eene vergelijking der begrooting van 1843 met de thans voorgedragene van 1844 en 1845, deed Z. Exc. opmerken, dat de begrooting over 1844 oplevert eene *vermindering* van *f* 865,455 en die over 1845 *f* 959,391.

Bij de toelichting der bovenaangetoonde vermindering, deed Z. Exc. opmerken: 1°. Huis des Konings, dat hierop geene verandering had plaats gehad. 2°. Hooge Staats-Collegien, dat hierop eene vermindering was van ruim f 20,000 over 1844 en ruim f 21,000 over 1845. 3°. Buitenl. Zaken, eene vermindering van f 25,970. 4°. Justitie, een vermeerdering van f 7999 over 1844 en f 8629 over 1845, en zulks door den staat van sommige gevangenissen, waar-

voor f 134,000 wordt gevorderd. 5°. Binnenl. Zaken, verminderd met f 279,500 over 1844 en f 282,867 over 1845, en zulks ingevolge de mindere kosten voor den waterstaat en andere werken. 6°. Herv. Eeredienst enz., eenigzins verhoogd, ten gevolge van de opbouw van kerken, herstel van pastorien, vermeerdering van traktement aan de leeraren, enz. 7°. R. K. Eeredienst, geen noemenswaardig verschil. 8°. Marine, verminderd met ruim f 3000, ten gevolge van vereenvoudigingen bij de maritieme etablissementen. 9°. Nationale schuld, verhoogd over 1844 met f 121,835 en over 1845 met f 83,775. De kosten van het Depart. van Financien (waarvan nu een afzonderlijk hoofdstuk is voorgedragen: Zeer aanzienlijk verminderd, ten gevolge van de besparingen op onderscheiden takken van bestuur onder dit Dep. ressorterende. 10°. Oorlog, verminderd met f 572,000. — Z. Exc. geeft de verzekering, dat voor dit Dep. het uitzigt op verdere vermindering in de toekomst bleef gespaard. 11°. Kolonien, vermeerderd met f 6200.

Ten gevolge van dit alles deed Z. Exc. opmerken, dat de voorgestelde begrootingswetten in aanmerking genomen, de Nat. schuld, voor ieder der twee jaren, eene vermindering van ruim een millioen bedroeg.

Overgaande tot de wet op de *middelen* tot dekking der uitgaven, bleek uit 's Ministers rede hoofdzakelijk:

Dat het hoofddoel was de bestaande belastingen te behouden, met eenige wijzigingen. Daartoe strekte:

1°. Een ontwerp van wet op de grondbelasting. Z. Exc. deed opmerken, dat dit ontwerp ten doel had eene verdeeling der belasting over de gebouwde en ongebouwde eigendommen op de grondslagen van het kadaster.

2°. Een ontwerp op de personele belasting, waarvan in den regel het doel is de minvermogende klasse te verligten en eenige voorwerpen van weelde te bezwaren.

3°. Een ontwerp op de patenten, waarvan mede de strekking is eene meerdere gelijkmatige verdeeling der lasten, zonder de meerderheid der ingezetenen te bezwaren.

Z. Exc. gaf verder te kennen, dat er een ontwerp van een veranderd tarief op de regten van in–, uit– en doorvoer in gereedheid was gebragt, waarvan de raming der af te werpen baten voor de schatkist f 300.000 bedroegen.

Overigens deed Z. Exc. opmerken, dat de accijns-wetten noch in hoofdsom noch in opcenten eenige veranderingen zouden ondergaan.

Tot dekking van het te kort, ontstaan ten gevolge der mindere opbrengst van sommige ramingen en het minder excedent uit de Oost–Indische middelen, ten gevolge van de mindere opbrengst der producten, stelde Z. Exc. voor twee ontwerpen van wet, 1°. als: eene *verhoogde belasting op successie*; en 2°. eene *op het zegel.*

Volgens het eerste dier ontwerpen zullen de regten op het collateraal met 2 pct. worden verhoogd, met uitbreiding van de regte–lijn, naar evenredigheid eener zekere classificatie.

Bij dit ontwerp is onder anderen vastgesteld, de bezittingen beneden de f 1000 niet te treffen; van f 1000 tot tot f 25,000 te heffen op 1 pct.; van f 25,000 tot f 50,000, 1½ pct. en daar boven 2 pct.; terwijl verder bij het ontwerp is bepaald, dat vóór 1850 (wanneer het kapitalisatie-contract zal zijn afgeloopen) over de al dan niet voortduring dier belasting zal worden beraadslaagd.

Met betrekking tot de nieuwe wet op het zegel, deed Z. Exc opmerken, dat deze strekte tot geheele vervanging van bestaande wetten en verordeningen deswege; dat dezelve onder anderen ten doel had sommige verminderingen, als die van het zegel der audientie–bladen en –registers van collegiën enz.; de verhooging van het regt op het formaat zegel, het vestigen van een regt van zegel op de billetten van overschrijving van certificaten van het grootboek; die tusschen administratie–kantoren en bijzondere personen gewisseld worden, enz. Het zegelregt op de binnenlandsche dagbladen zal niet worden verhoogd, in enkele gevallen verminderd.

Z. Exc. zeide ten slotte, dat veel heeft zamengeloopen om den toestand van 's lands financiën min gunstig te doen zijn. Z. Exc. uitte echter tevens de hoop, dat de zaakkennis en regtvaardigheid van de Kamer haar oordeel zal leiden, en dat hare beslissing op het belang van het vaderland zal gegrond zijn. De aanneming der ontwerpen zal dat belang bevorderen en verzekeren.

Men ging vervolgens over tot het trekken der afdeelingen en de verkiezingen van eerste en tweede Voorzitters derzelve.

Tegen een reces der vergadering voor drie weken verklaarden zich onderscheidene leden, onder anderen de Heer *van den Bosch*, die te kennen gaf, dat de aangebodene voordragt nopens de maatschappij van weldadigheid aanvrage tot credieten bevatte, welke moesten strekken ter voldoening van pretentiën, welke de maatschappij ten laste van het Rijk heeft. Bijaldien nu in Januarij de daartoe benoodigde gelden niet werden uitbetaald, zou zulks ongelegenheden voor de maatschappij kunnen doen geboren worden. Ten gevolge hiervan, is de vergadering tot nadere bijeenroeping uiteen gegaan.

— Door den Minister van Financien is in de *Staats-Courant* bekend gemaakt, dat Z. Exc. vernomen hebbende, dat te 's Gravenhage in omloop is bevonden een besnoeid *vijfentwintig cents stuk*, behoorende tot de bij de wet van 28 September 1815 (*Staatsblad* n°. 50) daargestelde *nieuwe* 's Rijks munten, met allen nadruk het publiek herinnert aan den inhoud van art. 10 der gemelde wet, luidende als volgt: «Onverminderd de straffen bij het lijfstraf- « felijk wetboek gesteld, tegen degenen, welke zich zouden « veroorloven de muntspeciën te verminken, zullen geene « der bij deze wet daargestelde nieuwe 's Rijks munten, « in 's Rijks schatkist worden aangenomen, wanneer dezelve « eenigzins verminkt of besnoeid mogten zijn, en zal « niemand gehouden wezen, dusdanige (na 1816 gemunte) « verminkte of besnoeide muntspeciën te ontvangen."

GOES, den 22. December. De Arrondissements-Regtbank alhier deed heden uitspraak in de zaak ten laste van, *H. J. Budding*, *Js. de Jonge* en *L. G. Ledeboer*, ter zake van het houden van Godsdienstige bijeenkomsten te dezer stede in den loop der laatste maanden zonder daartoe de noodige autorisatie der Hooge Regering te hebben bekomen. Ten gevolge dezer uitspraak zijn de beide eerstgenoemde veroordeeld tot 125 geldboeten ieder van 100 guldens; de tweede bovendien tot 66 geldboeten ieder insgelijks van 100 guldens en deze met den laatsten als nog in 4 geldboeten ieder van 100 guldens. Men zal wel over 't algemeen wenschen, dat hierdoor een einde mag komen aan ongeregeldheden, wier herhaling in den laatsten tijd niet van *deze menschen*, die ter zelfder zake vroeger gratie verzocht en gekregen hadden, te wachten was geweest.

UTRECHT, den 21. December. Te Vechten vindt men bij voortduring vele oudheden, beeldjes, penningen, lampen enz. Hoe jammer en onvergeeflijk, dat dit alles niet voor het een of ander museum te gelijk opgekocht wordt, om zoo bijeen te blijven, terwijl nu een en ander voor weinige stuivers, soms centen aan den gaanden en komenden man door de beendergravers wordt verkocht.

— Men wil, dat het stedelijk bestuur alhier gelast heeft proeven te nemen, om de wijzerplaten van den Dom–toren met gaz te verlichten. De gazvlam zou dan van de punt des wijzers uitgaan, en alzoo het No. van het uur beschijnen.

— De opgravingen te Wijk bij Duurstede zijn thans geëindigd. Uit een finantieel oogpunt beschouwd, mogen dezelve weinig belangrijks hebben opgeleverd, de wetenschap verheugt zich door dezelve in menige belangrijke aanwinst, voor de vroegste geschiedenis dezes lands. De heer *Jansen* heeft in een berigt aan Z. Exc. den minister van Binn. Zaken berigt, dat, na een wetenschappelijk onderzoek dienaangaande is gebleken, dat de gevonden voorwerpen van Frankischen oorsprong zijn, uit het tijdperk der verdeeling van het Frankische rijk tusschen de zonen van *Karel den Groote.*

— Wij vernemen, dat met 1. Januarij 1843 veranderingen in den staat der officieren van gezondheid bij de Marine zullen in werking gebragt worden. Bij een Koninkl. besluit wordt het lot dier officieren verbeterd door eenige vermeerdering van tractement. Volgens dat besluit, gevoegd in het Recueil van Zeeorders, 9. November 1842, zal het kader bestaan uit: 12 officieren van gezondheid der 1e klasse, welke weder in 3 rangen verdeeld zijn; 36 van de tweede klasse, welke in 2 rangen zijn verdeeld, en 40 van de derde klasse. De vaste tractementen zijn f 1400. f 1200. f 1000. f 800. f 700. f 500. Door het pensioneren van eenige der oude chirurgijns–majoors, zullen ook de officieren van gezondheid bij de marine gelegenheid tot bevordering verkrijgen.

— Met 1. Januarij is de gep. luit. ter zee 1e kl., de heer *W. Wouters*, van Z. M. wachtschip Sambre, belast met het opzigt over de kunstverlichting te Westkapelle, eervol uit die betrekking ontslagen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De nieuwe onlusten in Servie, om eene omkeering in den staat van zaken te brengen, zijn gedempt. — Op Candia heeft een komplot tegen het bestuur bestaan. — Het gezamenlijk bedrag van alle ingekomen gelden, voor den plaats gehad hebbenden brand te Hamburg, bedroeg den 30 Nov. 4.387,000 mark banco. — Uit hoofde van 't kersfeest heeft de ex-komiek Rosenveldt II. dingsdag 't geweten gespeeld te Leeuwarden. — De hof-mechanicus Bamberg is met veel bijval deelachtig geworden. (H. B.) — Een poulier te Utrecht door 't kantongeregt veroordeeld, is door dat zelfde geregt vrijgesproken, vervolgens door de arrondissements–regtbank veroordeeld en ten laatste door den Hoogen Raad met vernietiging van 't vonnis naar Utrecht verwezen en door dat hof vrijgesproken. — Gevraagd een veearts voor Java. — 9 heeren in den Haag hebben een feestzang gezongen voor den gouv. van Zuid-Holland. — Een ministerieels papierbederver aldaar heeft zijn loopbaan besloten met een pistoolschot. — Volgens berigten uit de Kolonien der Maatschappij van Weldadigheid nam de bevolking aldaar steeds toe Het bestuur maakt nog plaats voor 500 personen en eenige huisgezinnen. Hoe gelukkig, dat de Nederlanders in allen gevalle weten waarnaar toe!

MENGELINGEN.

De Noord-Amerikanen.

Hetgeen de vreemdelingen het meest opvallend is, wanneer zij eens Amerika bezoeken, is de ongemanierdheid van de bewoners van dit land. Van galanterie jegens de dames, hebben zij even weinig begrip als de Nieuw–Zeelanders, en zelfs zijn zij liever van haar gezelschap, waarop men in Europa anders zoo gesteld is, bevrijd, om toch regt ongegeneerd onder elkander te kunnen zijn; ofschoon zij trouwens al bitter weinig étiquette ten opzigte der dames in het oog houden.

Doch niet alleen in de zamenleving, maar ook in het openbare leven grijpt hetzelfde plaats. Voor dat de parade aanvangt, rooken de nationale gardes, terwijl er: plaats rust gekommandeerd is, intusschen hunne cigaar, en eerst onlangs is het in de republiek van Chicago aan den advokaten verboden, om onder het pleiten te rooken (!!).

In de schouwburg is het al niet beter. Miss Trollope verhaalt, dat eenmaal een heer achter haar zijne schoenen uittrok en de beenen over de loge lag, om zijne zweterige voeten te verkoelen. Gelukkig echter werd zij na eenigen tijd van deze parfumerie verlost, toen twee personen twist kregen gedurende de representatie en vervolgens elkander op eene boxpartij buiten den schouwburg uitdaagden, waarop haar galante achterbuur met een deel der aanschouwers de geheele representatie in den steek liet, om eene veel natuurlijker voorstelling buiten de zaal bij te wonen.

In de kerk is het hetzelfde. Op sommige plaatsen brengen de vrouwen haar breiwerk mede, terwijl andere gedurende de godsdienstoefening hare kinderen de borst geven. Doch de volgende gebeurtenis door Brokdorf medegedeeld, is wel het *non plus ultra* van alles.

De predikant eener kerk te Nieuw-York, zekere Smidt was gestorven, en over zijnen opvolger w... men het niet eens in de gemeente. Terwijl sommige eenen streng orthodoxen leeraar begeerden, ware anderen hier tegen en wilden eenen anderen. ... gebeurde het, dat een zeer orthodoxe kandidaat ... Zondag predikte, terwijl het gerucht onder de ... meente in omloop was, dat de orthodoxen dien ma... volstrekt wilden hebben en tot elken prijs zouden zorgen dat hij verkozen werd. Van daar dat er reeds ... groot vooroordeel tegen hem bestond bij de rest d... gemeente, ten gevolge waarvan, zoodra hij den pre... dikstoel beklom, al dadelijk eenigen in de gemeent... begonnen te hoesten, schoffelen en geraas te maken terwijl anderen zulks met uitroepen van: *stilte! houd den bek toe!* enz. trachten te keer te gaan. D... kandidaat begon met het gebed des Heeren en voeg... er, om zijne orthodoxie des te beter in het oog ... doen vallen, tusschen beide in: *Merkt het wel op ik bid op de echt gereformeerde wyze!* Toen ... echter vervolgens begonnen was met prediken en d... tegenpartij merkte, dat het niet veel meer dan o... was dat de man uitbragt, riep op eens een zijn... tegenstanders hard op: *Naar beneden met hem!* ... middelijk ontving deze van een kleermaker een oo... vijg, zoo orthodox als er ooit een gegeven is. D... was het sein tot eenen algemeenen aanval tusschen ... orthodoxen en niet orthodoxen; en terwijl men in h... ruim der kerk met stoelen, banken, lessenaars e... al wat voor handen was opereerde, poogde de kandi... daat door eene allerontzettende uitzetting zijner lon... gen dit rumoer te overschreeuwen. Doch vruchteloos want juist terwijl hij eene laatste, wanhopige poging aanwende, om door een vervaarlijk gegil zijne preek waar niemand meer naar luisterde, nog uit te brengen, voelde hij zich door eenige leden der gemeente die inmiddels den predikstoel beklommen hadden, va... achteren bij de kraag gepakt, die poogden hem naar beneden te werpen. Daar echter de man een ster... en gespierd Pensylvanier was, die zich dadelijk i... box–postuur zette, ging dit zoo gemakkelijk niet. Nad... men eenigen tijd in den predikstoel slaags geweest wa... tuimelde hij de trappen af en werd vervolgens onder een luid hoezee! zijner tegenpartij der kerke uitgeworpen, terwijl hem allerwege bijbels, gezangboeken en stoelen naar het hoofd vlogen.

Spoedig echter kwam een detachement constabel... toeschieten en deden de gemeente de kerk ontruimen welke op bevel der authoriteit voor eenen onbepaalde tijd gesloten werd.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 24 December. Sedert den 22 dezer ... alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

The Brothers, J. Windor, Seville, fruit; Samuel, S. Slavall... Leith, Mercator, H. van Coppenall, Cowes, beide stukgoed... Fenelon, J. Borkent..., Rio-Janeiro, koffij.

Voor Gend bestemd;

De Maria, J. Schutte, Riga, lijnzaad.

MIDDELBURG, den 23. December. Gisteren is alhier gearriveerd het schip Middelburg, kapitein Roderkerk, van Batavia, en le... op de Roompot voor anker.

— Men meldt uit Zierikzee, dat in den namiddag van den ... dezer op den Banjaard is verongelukt het Engelsch Schonerschip Isabella, kapitein H. V. Schaler, met krenten en ijzer, v... Londen naar Rotterdam bestemd. De equipage is behouden a... den wal gekomen. Het schip zal vermoedelijk weg zijn, do... van de lading en den inventaris wordt een groot gedeelte geborgen.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.